

Sygn. akt V U 995/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku w S. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Ewa Sławińska- Klamann**

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Adamczyk-Podolska

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013r. w Słupsku

na rozprawie sprawy

z odwołania K. R.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 5 września 2012 r. znak (...)

w sprawie K. R.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o rentę

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.09.2012 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 01.06.2012 r. na dalszy okres.

Ubezpieczony domagał się przywrócenia prawa do renty na dalszy okres. W uzasadnieniu podniósł, że stan jego zdrowia nie poprawił się, a wręcz przeciwnie znacznie się pogorszył.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania powtarzając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. R., ur. (...), z zawodu technik mechanik. Ostatnio prowadził działalność gospodarczą – przedstawiciel handlowy. Nie pracuje od 2000 r.

Ubezpieczony dotychczas pobierał świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 31.03.2001 r. do 31.12.2007 r. oraz od 01.03.2009 r. do 31.05.2012 r.

W dniu 05.06.2012 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

dowód: /wniosek – k. 439 plik akt rentowych ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu badań lekarskich i analizie dokumentacji medycznej orzeczeniem z dnia 27.06.2012 r. uznał, iż K. R. jest zdolny do pracy. Ubezpieczony skorzystał z prawa wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej, która orzeczeniem z dnia 24.08.2012 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika.

dowód: /orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 27.06.2012 r. k. 441 akt ZUS plik rentowy, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.08.2012 r. k. 442 akt ZUS plik rentowy/

Zaskarżoną decyzją z dnia 05.09.2012 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01.06.2012 r. na dalszy okres.

dowód: /zaskarżona decyzja ZUS- k. 443 akt ZUS plik rentowy/

U ubezpieczonego K. R. schorzenia kardiologiczne tj. choroba niedokrwienna serca- stan po zawale dolnej ściany serca w 2000 r., nadciśnienie tętnicze oraz schorzenia neurologiczne tj. zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa (na podstawie akt) nie czynią jego niezdolny do pracy.

Biegły kardiolog uznał, że ubezpieczony jest zdolny do pracy umysłowej i do prac fizycznych o umiarkowanej skali.

W latach 2001 -2009 wykonane koronarografie nie wykazały stopnia zwężenia w prawej tętnicy wieńcowej. W badaniu echo-serca – prawidłowa frakcja skurczowa lewej komory serca, bez pogorszenia od czasu zawału. W próbach wysiłkowych ubezpieczony uzyskał maksymalne obciążenie ponad 7 METS, co świadczy o dobrej tolerancji wysiłku. Biegły podniósł również, że nie potwierdziło się w długookresowych obserwacjach, że ubezpieczony cierpi na dławicę angiospastyczną. Wobec stabilizacji choroby ubezpieczony odzyskał zdolność do pracy.

Biegła neurolog badaniem neurologicznym nie stwierdziła objawów uszkodzenia centralnego i obwodowego układu nerwowego, a tym samym niezdolności do pracy.

dowód: /protokół badań sądowo-lekarskich z dnia 27.03.2013 r. – k. 3535 v. akt sprawy, opinia sądowo-lekarska z dnia 16.05.2013 r. – k. 53 akt sprawy/

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłych sądowych.

bezsporne

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy częściowo lub całkowicie. Spełnianie przez ubezpieczonego pozostałych określonych w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227 ze zm.) nie było przez organ rentowy kwestionowane.

Definicję niezdolności zawiera przepis art. 12 ustawy, który stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3 w/w ustawy).

Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 w/w ustawy).

Dokonując zaś oceny przewidywanego okresu niezdolności do pracy zarobkowej bierze się pod uwagę przesłanki wynikające z treści § 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. nr 273, poz. 2711), czyli charakter i stopień naruszenia sprawności organizmu oraz rokowania odzyskania zdolności do pracy. Treść powołanych przepisów obliguje do tego, aby niezdolność do pracy rozpatrywać indywidualnie w odniesieniu do konkretnej osoby, przy uwzględnieniu jej stanów chorobowych, wieku, kwalifikacji.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na powyższą okoliczność, dopuszczając dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu kardiologii oraz neurologii jako odpowiednich ze względu na schorzenia ubezpieczonego. Z punktu widzenia kardiologicznego oraz neurologicznego ubezpieczony K. R. nie jest niezdolny do pracy.

Sąd podzielił pogląd wyrażony w wydanych przez biegłych opiniach z dnia 27.03.2013 roku (k.35-35 v. akt sprawy) i 16.05.2013 roku (k. 53 akt sprawy). Biegli wnikliwie ocenili stan zdrowia ubezpieczonego, po dokonaniu badań przedmiotowych oraz po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską z przebiegu leczenia, w sposób jednoznaczny, czytelny i zgodny z wiedzą oraz doświadczeniem medycznym stwierdzili, że występujące u ubezpieczonego schorzenia nie powodują u niego niezdolności do pracy.

Biegły kardiolog podniósł, że wobec stabilizacji choroby ubezpieczony odzyskał zdolność do pracy. Biegła neurolog badaniem neurologicznym nie stwierdziła objawów uszkodzenia centralnego i obwodowego układu nerwowego, a tym samym niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy dokonał sprawdzenia przesłanek, którymi kierowali się biegli, jak i dokonał kontroli prawidłowości ich rozumowania.

Sąd uznał opinie biegłych lekarzy za wiarygodny dowód w sprawie i w pełni podzielił ustalenia oraz wynikające z nich wnioski. Opinie ocenił jako rzetelne, fachowe i obiektywne. Zostały bowiem sporządzone przez lekarzy o specjalizacjach odpowiadających schorzeniom zdiagnozowanym u wnioskodawcy, posiadających bogatą wiedzę medyczną oraz znaczne doświadczenie zawodowe. Opinie biegłych zawierają kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy i uwzględniają wpływ wszystkich rozpoznanych u niego schorzeń na zdolność do pracy, jednocześnie zawierają przekonujące uzasadnienie w zakresie rozpoznanych schorzeń oraz przyczyn, dla których wnioskodawca nie powinien być uznany za niezdolnego do pracy. Zdaniem Sądu, opinie biegłych w rozpoznawanej sprawie, zostały wydane na podstawie właściwych przesłanek (badań lekarskich, zaświadczeń o stanie zdrowia i przebytych leczeniach). Zważyć należy, że opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi rozeznanie i zrozumienie dziedziny (rozstrzyganej kwestii) wymagającej wiadomości specjalnych. W tym znaczeniu biegły jest pomocnikiem sądu, jednakże prezentuje własne stanowisko w kwestii, którą sąd rozstrzyga. Biegły zachowuje niezawisłość co do merytorycznej treści opinii, co zapewnia prawidłową rolę tej opinii w postępowaniu sądowym (orz. Sądu Najwyższego z 7 stycznia 1997 r., I CKN 44/96, niepubl.). Według wyroku Sądu Najwyższego z 14 marca 2007 r., III UK 130/06, LexPolonica nr 1871267 (OSNP 2008, nr 7-8, poz. 113) opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii. (tak postanowienie SN 2000.11.27. I CKN 1170/98 OSNC 2001 nr 4 poz. 84) Niewątpliwie w niniejszej sprawie opinie biegłych są stanowcze i zdecydowane.

Sąd rozpoznając sprawę miał na uwadze, że o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy decyduje taki stopień nasilenia schorzeń, który obiektywnie - na podstawie opinii biegłych specjalistów, czyni osobę ubezpieczonego co najmniej częściowo niezdolnym do pracy. Aktualnie stopień nasilenia rozpoznanych u K. R. schorzeń, takiego twierdzenia nie uzasadnia. Nie mogą być zatem uwzględniane jedynie subiektywne odczucia ubezpieczonego, w którego ocenie zły stan zdrowia czyni go niezdolnym do pracy. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i nie nabył prawa do renty z mocy art. 57 tejże ustawy.

Bezsporne jest też to, że do opinii biegłych zastrzeżeń nie złożyła żadna ze stron.

Z tych racji natury faktycznej i prawnej odwołanie ubezpieczonego należało uznać za bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzec jak w sentencji wyroku.